

DECIZIE nr./20.06.2014

privind soluționarea contestației formulată de S.C. X S.R.L înregistrată la DGRFP
Timișoara sub nr./24.03.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice III nr. .../17.03.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. .../24.03.2014 asupra contestației formulate de

S.C. x S.R.L

CIF:

cu sediul în, jud. Arad

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. .../06.03.2014 și la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./24.03.2014, a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, solicitând anularea în parte a acesteia cu următoarele consecințe:

1. Exonerarea de la plată a următoarelor sume:
 - lei reprezentând TVA stabilită suplimentar pentru livrări intracomunitare efectuate de către petentă;
 - lei reprezentând TVA stabilită suplimentar pentru exportul liniei de producție R în Coreea;
 - lei reprezentând TVA stabilită suplimentar pentru unele dintre componentele liniilor de producție I, R și N;
 - lei reprezentând TVA stabilită suplimentar pentru o serie de servicii refacturate de către petentă unor societăți din grup.
2. Constatarea ca fiind deductibilă a sumei de lei reprezentând TVA aferentă serviciilor prestate petentei de SC G.
3. Anularea sumelor stabilite cu titlu de obligații fiscale accesorii (dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere) aferente obligațiilor stabilite la pct. 2 și 3.

Suma totală contestată, în considerarea prevederilor Ordinului nr. 978/2005, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va pronunța asupra sumei de lei reprezentând:

- TVA – lei
- majorări de întârziere aferente TVA – lei

- penalități de întârziere aferente TVA – lei.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, dl., având calitatea de împuternicit în baza împuternicirii dată de administratorii d-na. ... și dl. ..., la data de 21.01.2014 și ștampilată cu ștampila societății, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație Deciziei de impunere nr. F-AR nr./21.01.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și solicită anularea în parte a acesteia, în susținerea contestației la pct. I prezentând starea de fapt urmare căreia au fost stabilite sumele contestate, iar la pct. II precizând motivele de nelegalitate a deciziei de impunere, astfel:

1. Cu privire la suma de lei reprezentând TVA suplimentară aferentă livrărilor intracomunitare efectuate de petentă:

- lipsa semnăturii și a ștampilei beneficiarului de pe documentul de transport (CMR) reprezintă o „neregularitate” de ordin formal, nefiind de natură a determina stabilirea TVA suplimentară pentru livrările intracomunitare indicate la pct. I.2. lit. a) din contestația formulată;

- face trimitere la legislația internațională din domeniul transportului rutier de mărfuri pe șosele, citând expres art. 5 pct. 1 din Decretul 451/1972 concluzionând că „scrisoarea de trăsură reprezintă dovada că bunurile au fost predate transportatorului și concomitent proba în baza căruia transportatorul justifică serviciile de transport ce au fost contractate cu expeditorul sau beneficiarul mărfii, iar ștampila beneficiarului nu reprezintă un element obligatoriu în cuprinsul acesteia.”;

- prezintă abordarea reprezentanților ANAF conținută în pagina oficială (Anexa nr. 9 la contestație), respectiv faptul că „pentru livrările intracomunitare efectuate de către o societate românească, nu este necesară ștampila beneficiarului – până la proba contrară – pe documentul de transport pentru justificarea scutirii de TVA.”;

- invocă jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene – cauza C 587/10, Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR) împotriva Finanzamt Plauen, din care rezultă că se impune acordarea scutirii de TVA dacă cerințele de fond privind TVA sunt îndeplinite, chiar dacă „anumite cerințe de formă nu au fost respectate de către persoanele impozabile.”

2. Cu privire la suma de lei reprezentând TVA suplimentară calculată pentru operațiunea de export a liniei de producție R din Franța în Coreea de Sud:

- informațiile cuprinse în documentele depuse de petentă: factura prin care a fost vândută linia de producție R, documentul de asigurare, documentul de transport „bill of lading” coroborate cu informațiile conținute în declarația de export eliberată de către biroul vamal din Dunkerque, întocmită la data de 06.12.2010, dar editată la data de 17.01.2014, depusă în probațiune în original la contestație (tradusă și legalizată), justifică, în opinia petentei, faptul că deși la rubrica exportatorului este înscrisă firma X Franța, „operațiunea de export a fost efectuată în numele subscrisei”;

- petenta arată că „Din examinarea coroborată a facturii prin care a fost vândută linia Rosendahl (...) și a declarației vamale de export (...) se poate observa cu ușurință că cele două documente se referă la aceeași operațiune: atât în factură, cât și în declarația de export prețul menționat este de euro. Mai mult, chiar în cuprinsul declarației de export, la pct. 44, cu referire la documentele atașate, se face trimitere la factura nr. /15.11.2010.”

3. Cu privire la suma de lei reprezentând TVA aferentă unor componente ale liniilor de producție I, R și N:

- petenta arată că în mod eronat organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunea de transmitere a acestor componente către depozitul de la J al X Franța reprezintă „o punere la dispoziție cu titlu gratuit a unui bun” în condițiile în care aceste echipamente au fost trimise în scopul depozitării până la o dată ulterioară la care vor fi valorificate prin vânzare sau casare, stocarea „fiind cu titlu gratuit, de fapt X Franța face un serviciu societății noastre și nu invers”;

- în considerarea faptului că petenta nu poate face dovada unui fapt negativ, că bunurile nu au fost utilizate în Franța, consideră că «în acord cu regimul general al probelor, revine organului de inspecție fiscală să nu se rezume la simple aprecieri subiective (am stabilit) ci să probeze starea de fapt fiscală acoperită de dispozițiile invocate la art. 128 alin. (4) lit. b) Cod fiscal, și anume că „bunurile au fost puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit”»

- subliniază faptul că și linia R a fost trimisă în Franța cu același regim, dar a fost valorificată în Coreea fiind trimisă de la depozitul din Franța, acest regim nefiind pus în discuție de organele fiscale, concluzionând că «acele bunuri care au putut fi vândute nu au fost considerate ca „puse la dispoziție cu titlu gratuit”, iar cele rămase nevândute au fost calificate drept o astfel de punere la dispoziție»;

- totodată în condițiile în care sumele stabilite cu titlu de TVA au fost calculate în timpul inspecției fiscale pe bază de estimări, petenta depune documentele prin care au fost achiziționate aceste echipamente, procedând și la recalcularea TVA aferentă valorii neamortizate pentru fiecare echipament, rezultând TVA totală pentru cele trei echipamente în quantum total de 320.531,42 lei, față de lei.

4. Cu privire la suma de lei reprezentând TVA aferentă facturilor întocmite de către SC G SRL, considerată de inspecția fiscală ca fiind nedeductibilă:

- serviciile de studii de piață, contractate de către punctul de lucru al societății petente din București, intitulate „Studii de piață referitoare la industria

petrolieră, industria de material rulant și industria minieră din Bulgaria” au fost comandate cu intenția de a desfășura activități comerciale pe piața din Bulgaria;

- petenta precizează că „punctul de lucru din București comercializează produse ale întregului grup X către Europa de Est și Sud-Est, așa cum face și în prezent, după 4 ani de la oprirea fabricației în România. Acest birou din București este o parte componentă a subscisei și așa cum am menționat este încă operațional și în prezent.”;

- prin actele emise organele de inspecție fiscală au neglijat concluziile desprinse din spețele CJUE, respectiv cauza C-110/94 (INZO), cauza C-268/83 (Rompelman), cauza C-97/90 (Lennartz) și cauza C-32/03 (Fini H), arătând și că „În negarea intenției se citează Normele metodologice, pct. 45 alin. (1), care însă arată clar că angajarea de costuri reprezintă o probă a intenției, adică tocmai situația în care ne găsim, a studiilor, care au generat costuri.”;

- prezintă motivele pentru care petenta nu a perseverat în intenția de a face vânzări și în Bulgaria, argumentele raportându-se la piața de desfacere și la calitatea produselor din Bulgaria care ar urma să fie în concurență directă cu produsele comercializate de societatea petentă;

- în concluzie solicită considerarea ca deductibilă a TVA stabilită suplimentar în sumă de lei aferentă serviciilor prestate de către SC G SRL.

5. Cu privire la suma de lei reprezentând TVA stabilită suplimentar pentru o serie de servicii refacturate de către petentă unor societăți din grup:

- în opinia petentei, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. a), c) și d) cheltuielile refacturate (training, cazare, restaurant etc.) reprezentând o parte componentă a unui pachet de servicii pe care petenta le prestează societăților din grup, respectiv servicii de administrare a personalului acestor societăți din România, arătând că „cheltuielile despre care face vorbire organul de inspecție fiscală pot fi catalogate drept cheltuieli accesorii unui serviciu principal și vor urma, în privința determinării locului impozitării, regimul acestui din urmă serviciu.”

II. Inspecția fiscală desfășurată la S.C. X România S.R.L s-a concretizat în Raportul de Inspecție Fiscală nr. F-AR/21.01.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-AR nr./21.01.2014, contestată.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție au constatat următoarele:

1. În ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA colectată pentru livrări intracomunitare fără documente de transport întocmite conform prevederilor legale:

Organele de inspecție fiscală au constatat ca petenta a înregistrat venituri din livrări intracomunitare de bunuri, preponderent către persoane afiliate, constând în livrări de echipamente tehnologice, ocazionate de închiderea fabricii din Chișineu - Criș, operațiuni scutite cu drept de deducere, conform art. 143, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Din verificarea efectuată s-a constatat ca societatea petentă, în unele cazuri nu a prezentat documentul de transport (CMR), iar în alte cazuri, deși deținea

documente de transport, acestea nu erau întocmite conform prevederilor legale, respectiv nu erau semnate și stampilate de beneficiari, fapt pentru care în sarcina petentei organele de inspecție fiscală au stabilit TVA colectată în suma de lei, pentru livrările intracomunitare pentru care nu s-a putut justifica scutirea de TVA, respectiv pentru:

- Factura nr...../19.02.2010 emisă către T, în valoare de lei, pentru care TVA colectată este în suma de lei;
- Factura nr. .../04.02.2010 emisă către X Deutschland, în valoare de lei, pentru care TVA colectată este în sumă de ... lei (nu face obiectul contestației);
- Factura nr. .../21.05.2010 emisă către X Sweden, în valoare de lei, pentru care TVA colectată este în suma de ... lei;
- Factura nr. .../17.05.2010 emisă către X Sweden, în valoare de lei, pentru care TVA colectată este în sumă de ... lei;
- Factura nr. .../28.06.2010 emisă către X Sweden, în valoare de lei, pentru care TVA colectata este in suma de lei.

2. Cu privire la suma de lei reprezentând TVA suplimentară calculată pentru facturarea liniei de producție R către X Coreea, pentru care societatea nu a justificat operațiunea de export cu documente legale:

Organele de inspecție fiscală au stabilit TVA colectată în sumă de lei aferenta facturii nr. .../15.11.2010, în valoare de ... EUR, respectiv ... lei, reprezentând linia de producție R, expediată inițial la depozitul de la J al firmei X Franța, în vederea depozitării pentru o eventuală valorificare ulterioară, întocmindu-se următoarele documente (anexa nr. 12 din raportul de inspecție fiscală):

- packing list nr. .../06.01.2010 si CMR /06.01.2010 (are CMR semnat si stampilat)
- packing list nr./07.01.2010 si CMR nr. /07.01.2010; (are CMR semnat si stampilat)
- packing list nr. .../07.01.2010, poziția 1"pl.82 Cable marker for RD line" (are CMR semnat si stampilat)
- packing list nr...../25.06.2010, poziția 2"Sikora diameter and centricity measurement device + spark tester".

Prin Nota explicativă luată d-lui., în calitate de director general al SC X România SRL, acesta a arătat că „după realizarea unui acord de vânzare a acestei linii, în integralitatea sa, cu societatea X Korea, echipamentele au fost transportate din Franța în Coreea de sud, transportul fiind organizat din Franța.”; în timpul inspecției fiscale petenta prezentând documentele aferente acestei livrări: factura nr./15.11.2010 emisă de SC X România SRL către X KOREEA, documentul de transport „Bill of lading” nr./09.12.2010, si certificatul de asigurare nr./09.12.2010. (anexa nr. 13 la Raportul de inspecție fiscală).

Urmare verificării documentelor prezentate, respectiv a declarației vamale de export, organele de inspecție fiscală au constatat că declarația vamală de export

prezentată în data de 20.01.2014 este în fotocopie, având ștampila de confirmare din partea biroului francez din data de 17.01.2014, iar la datele privind expeditorul/exportatorul este înscrisă ca societate doar „X” având adresa în localitatea, Franța, SC X România SRL nefiind înscrisă nici ca exportator, nici ca expeditor, stabilind astfel că din cuprinsul declarației vamale de export nu reiese faptul că exportul a fost efectuat de către SC X România SRL sau în numele SC X România SRL, fiind astfel încălcate prevederile legale privind justificarea scutirii de TVA (art. 143, alin.(1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 2 al OMFP nr. 3419/2009), motiv pentru care în sarcina petentei s-a stabilit o TVA colectată în sumă de XXXXX lei aferentă facturii nr. XXXX/15.11.2010.

3. Cu privire la suma de XXXX lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar pentru unele componente ale liniilor de producție I, R și N:

Organele de inspecție fiscală au constatat că petenta pe perioada supusă verificării, cu ocazia închiderii fabricii de producție cabluri de la Chișineu - Criș, a scos din gestiunea societății, trei linii de producție, respectiv linia R, linia N și linia I.

Aceste linii de producție au fost scoase din gestiune fie prin vânzare, fie prin trimiterea lor, fără întocmirea de facturi, doar cu documente de transport, la sediul unei societăți afiliate din Franța, respectiv la X Franța din J. Unele din echipamentele care au alcătuit liniile de producție au fost vândute direct din România, altele au fost vândute după ce au ajuns la locația din J, iar altele au rămas nevalorificate până la data încheierii inspecției, însa ele, la data inspecției fiscale nu mai erau înregistrate în evidența contabilă și în gestiunea SC X România SRL.

Astfel, **linia de fabricație R** a fost vândută către X Coreea conform facturii nr. .../15.11.2010, înregistrată în evidența contabilă în luna decembrie 2010, cu valoarea de ... EUR, respectiv lei.

Din notelor explicative date de dl. și de d-na, linia Rosendhal a fost inițial expedită la depozitul de la J al X Franța, în vederea depozitării pentru o eventuală valorificare ulterioară, expedierea fiind efectuată în luna ianuarie 2010. La data expedierii în Franța, respectiv la data de 07.01.2010, valoarea neamortizată era în suma de lei.

Conform Notei explicative, dl., în calitate de director al societății petente, a precizat că „după realizarea unui acord de vânzare a acestei linii, în integralitatea sa, cu societatea X Coreea, echipamentele au fost transportate din Franța în Coreea de Sud, transportul fiind organizat din Franța.”

SC X România SRL a prezentat documentele de transport (CMR-uri) întocmite în luna ianuarie 2010 și factura nr. .../15.11.2010, emisă de SC X România SRL, rezultând că linia de producție a fost vândută, către X KOREEA mai puțin echipamentul take-up.

Linia de fabricație N a fost vândută către X Maroc cu valoarea de lei, valoarea neamortizată a mijlocului fix fiind de ... lei, la data de 30.06.2010. Livrarea s-a efectuat în baza facturii nr. .../18.06.2010, având valoarea de ... EUR (din care EUR a fost costul transportului) și a CMR nr. .../18.06.2010. În această factură sunt cuprinse și alte bunuri (scule, dulap, macara etc.). Deși în factura nr. .../18.06.2010, se precizează ca linia Nokia a fost vândută în totalitate („complete line insulation”), dl. arată la răspunsul nr. 4 din nota explicativă de la raportul de inspecție fiscală că linia N a fost vândută fără componenta take-up I. Această componentă a liniei de fabricație N se găsește înscrisă în packing list nr. .../25.06.2010, fiind trimisă în Franța, conform explicațiilor date de dl.

Linia I, conform notei explicative a d-lui, și a documentelor prezentate, a fost parțial vândută și parțial casată.

SC X România SRL, a emis în data de 28.06.2010 factura nr. .../28.06.2010 către X Sweden, în valoare de EUR (.... lei), reprezentând "parts of extrusion line I", din care valoarea transportului a fost de EUR. Conform notei explicative, aceste bunuri facturate au fost expediate către X Sweden cu packing list nr. .../25.06.2010 și .../28.06.2010.(anexa nr.15), în acestea regăsindu-se și echipament take-up marca I; niciunul din CMR-urile care au însoțit packing list nu sunt semnate și stampilate de către beneficiar, respectiv de către X SWEDEN.

La înregistrarea acestei facturi, nu a fost operată descărcarea de gestiune aferentă echipamentelor vândute, reprezentând părți din linia de fabricație I., societatea nestabilind o valoare aferentă acestor echipamente vândute.

Totodată, conform notei explicative, de la X România către X Franța, la locația din J au fost expediate părți ale liniei I, după cum urmează:

-cu packing list nr. .../07.01.2010 și CMR nr. /07.01.2010 (anexa nr.12 din raportul de inspecție fiscală), următoarele componente :-take-up ... cu masa de transport și dulap electric, carusel linia .I, racitor; ... KG;(nevândut);

-cu packing list nr. .../08.01.2010 și CMR nr. din 08.01.2010 (anexa nr.12), următoarele componente: 2 buc. mari-3400 KG;

-cu packing list nr. .../25.06.2010 și CMR nr. din 25.06.2010 (anexa nr.12), următoarele componente: take up ital, echipament de măsurare a diametrului și excentricității; KG;

Întrucât la răspunsul nr. 9, din nota explicativă, dl. a menționat că linia Ital funcționa cu 2 componente take-up, unul marca N și unul marca I, iar un take-up marca I a fost vândut către X Sweden, rezultă de fapt că echipamentul marca I din packing list nr...../25.06.2010 aparține de linia N, despre care dl. a menționat că a fost vândut fără componenta take-up.

Din verificarea efectuată s-a constatat că în luna decembrie 2010, cu ocazia inventarierii, societatea petentă a întocmit Procesul verbal nr. .../31.12.2010 de scoatere din funcțiune a mijloacelor fixe/ de declasare a unor

bunuri materiale, constând în imobilizări corporale în valoare de ... lei, (valoare de inventar), din care linia de producție I cu o valoare de inventar de ... lei.

Conform notei explicative date de dl., linia de producție Ital a fost achiziționată în anul 2001 și pusă în funcțiune în anul 2002, a avut o valoare de inventar de lei.

La data casării (31.12.2010) a avut o valoare neamortizată de ... lei, iar la data de 01.01.2010 când a fost expedită în Franța a avut o valoare neamortizată de lei. (anexa nr. 14 din raportul de inspecție fiscală).

Parte din aceasta linie de fabricație a fost expedită în Franța, în urma deciziei luate de departamentul industrial management din Franța, așa cum rezulta din Nota/22.12.2009.

Aceste echipamente nu au fost facturate, dl. ... arătând că: „având în vedere posibilitățile reduse de valorificare, managementul X România a luat decizia de casare a acestora. Totodată, dl. precizează că „dintre mijloacele fixe incluse în procesul verbal menționat, precizăm că valoarea liniei I a fost inclusă în această listă în mod eronat. Cea mai mare parte a componentelor liniei I a fost vândută către Suedia, iar restul au fost trimise spre depozitare la J.”

Valoarea întregii linii de fabricație I a fost descărcată din evidența contabilă în luna decembrie 2010 când s-a întocmit procesul verbal de casare, valoarea rămasă neamortizată fiind înregistrată în contul 6583, cheltuială pe care societatea a considerat-o nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

Având în vedere că la data efectuării inspecției fiscale, reprezentanții societății nu au oferit explicații cu privire la valoarea exactă a echipamentelor take-up nevândute ce intrau în componența liniilor de fabricație, precizând doar că ele reprezintă aprox. 20-40% din valoarea unei linii de fabricație, organele de inspecție fiscală au calculat valoarea acestora prin estimare, aplicând procentul de 40% la valoarea neamortizată la data de 01.01.2010 a liniei de producție aferente, dată la care liniile de producție erau deja neutilizate, societatea închizând activitatea de producție.

Aferent acestor echipamente, scoase din gestiune a SC X România SRL și nevândute, organele de inspecție fiscală au calculat TVA suplimentară în sumă de lei, din care:

- pentru echipamentul aferent liniei fabricație R suma de lei;
- pentru echipamentul aferent liniei fabricație N suma de lei;
- pentru echipamentul aferent liniei fabricație L suma de lei.

4. Cu privire la suma de lei reprezentând TVA aferentă facturilor întocmite de SC G SRL:

Organele de inspecție fiscală, având în vedere prevederile art. 145 alin 2 lit a din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat drept de deducere pentru suma de lei, aferente unor facturi emise de SC G SRL, respectiv factura:

- nr./30.09.2011 în valoare totală de ... lei din care TVA în suma de lei, reprezentând contravaloare studiu de piață referitor la industria minieră din Bulgaria;

- nr. .../12.10.2011 în valoare totală de ... lei din care TVA în sumă de ... lei, reprezentând contravaloare studiu de piață referitor la industria petrolieră, respectiv la industria de material rulant din Bulgaria.

5. Cu privire la suma de lei, reprezentând TVA colectată suplimentar pentru anumite servicii refacturate de către SC X ROMÂNIA SRL unor societăți din cadrul grupului:

Organele de inspecție fiscală au constatat ca în perioada 01.01.2010-31.10.2011 societatea petentă a realizat venituri din comerțul cu bunuri, precum și din prestări de servicii intracomunitare, constând în refacturarea aproape în totalitate a cheltuielilor generate de activitatea pe care SC X România SRL o desfășoară, majoritatea cheltuielilor fiind generate de activitatea pe care o desfășoară personalul de la punctul de lucru din București, în fapt doar la București existând personal salariat.

În condițiile în care petenta a emis către clienții intracomunitari facturi privind refacturări servicii de închiriere imobil, pentru punctul de lucru din București, pentru servicii de organizare evenimente, servicii de cazare, restaurant, fără a aplica TVA aferentă acestor operațiuni, organele fiscale au stabilit că petenta a încălcat prevederile art. 133 alin. (4) lit. a), c), d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pentru aceste servicii locul prestării reprezentând o excepție de la regula generală, ele fiind impozabile în România, astfel în sarcina petentei organele fiscale au calculat o TVA colectată suplimentar în sumă de lei.

III. S.C. X România S.R.L. cu sediul în, jud. Arad, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., are cod unic de înregistrareși are ca obiect principal de activitate „...” – cod CAEN

IV. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit în sarcina petentei suma totală de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente, contestată de petentă.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate la SC X România SRL, organele de inspecție fiscală au încheiat Raportul de inspecție fiscală nr. .../21.01.2014, în bază căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. .../21.01.2014, prin care au modificat baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.01.2010 - 31.10.2011, stabilind în sarcina petentei o TVA suplimentară în sumă de lei, din care:

- TVA colectată suplimentar în sumă de lei, din care:
 - suma de lei, reprezentând TVA colectată suplimentar pentru vânzare teren (suma necontestată);

- suma de lei, reprezentând TVA colectata pentru livrări intracomunitare fara documente de transport întocmite conform prevederilor legale (din suma de ... lei, suma de lei a fost contestata si suma de ... lei nu a fost contestata);

- suma de lei, reprezentând TVA colectata suplimentar pentru refacturari de servicii către societăți din grup (suma contestata);

- suma de lei reprezentând TVA colectata suplimentar pentru exportul liniei de producție R in Coreea, nejustificat cu declarație vamala de export întocmită conform prevederilor legale (suma contestata);

- suma de lei, reprezentând TVA colectata suplimentar pentru unele dintre componentele liniilor de producție I, R si N, scoase din gestiunea societății, fara întocmirea de facturi (suma contestata);

- TVA dedusa eronat in suma totala de lei, din care:

- suma de lei, reprezentând TVA dedusa eronat pentru combustibil; (suma necontestata);

- suma de lei, reprezentând TVA dedusa eronat pentru cazări ale unor persoane nesalariate; (suma necontestata);

- suma de ... lei, reprezentând TVA dedusa eronat pentru diverse cheltuieli facturate de SC P SRL (suma necontestata);

- suma de lei, reprezentând TVA dedusa eronat pentru reparații auto fără deviz de reparații (suma necontestata);

- suma de ... lei, reprezentând TVA dedusa eronat pentru cheltuieli de asigurare fără deținerea unei facturi; (suma necontestata)

- suma de lei, reprezentând TVA dedusa eronat pentru serviciile facturate de SC G SRL; (suma contestata)

Pentru neplata la termenul legal a TVA în sarcina petentei au fost calculate **accesorii** aferente TVA suplimentara în sumă totală de lei, din care:

- .. lei – majorări de întârziere

- lei – penalități de întârziere.

1. Cu privire la suma de ... lei, reprezentând TVA colectată pentru livrări intracomunitare, se rețin următoarele:

În fapt, în cazul unor livrări intracomunitare societatea petentă nu a deținut în timpul inspecției fiscale documentele de transport semnate și ștampilate de beneficiari, neexistând astfel dovada că produsele au părăsit România.

În drept, art. 143 alin. (2) lit. a) din **Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) *livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru (...)*”

In conformitate cu prevederile art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, livrarea intracomunitara reprezintă o “*livrare de bunuri, în înțelesul alin.(1) [al art. 128], care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoana în contul acestora*”.

Pentru explicitarea și aplicarea uniformă a acestor prevederi a fost emis **Ordinul nr. 2.222 din 22 decembrie 2006** privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care la art. 10 alin. (1) prevede:

“**ART. 10**

(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru;

și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

O dată cu formularea contestației petenta a anexat fiecărei facturi scrisoarea de transport (CMR), din care rezultă următoarele:

- pentru factura nr. .../19.02.2010 emisa către ... LTD, în valoare de ... lei, pentru care TVA colectată este în sumă de lei, CMR-ul nu este semnat și stampilat de beneficiar, nu este indicat numărul de înmatriculare al mijlocului de transport și numele șoferului;

- pentru factura nr. .../21.05.2010 emisa către X Sweden, în valoare de lei, pentru care TVA colectată este în sumă de lei, cele doua CMR-uri nu sunt semnate și stampilate de beneficiar, nu este indicat numele șoferului, nu se pot distinge date privind expeditorul, destinatarul, bunurile livrate, cantitatea;

- pentru factura nr. .../17.05.2010 emisă către X Sweden, în valoare de lei, pentru care TVA colectata este în suma de lei, CMR-ul nu este semnat și stampilat de beneficiar;

- pentru factura nr. .../28.06.2010 emisa către X Sweden, în valoare de lei, pentru care TVA colectată este în suma de lei, cele doua CMR-uri sunt semnate și stampilate de beneficiar.

Deși petenta susține ca documentul de transport nu este obligatoriu sa fie semnat si stampilat de către beneficiar pentru justificarea realității transportului

intracomunitar, si implicit pentru justificarea scutirii de TVA, totuși, la dosarul contestației, anexează doua CMR-uri, semnate si stampilate de către beneficiar, care, inițial, atât in timpul desfășurării inspecției fiscale cat si la discuția finala au fost prezentate fără a fi semnate si stampilate de către beneficiar. Astfel, petenta a prezentat CMR-urile semnate si stampilate pentru factura nr./28.06.2010, în valoare de ... lei, emisa către X Sweden.

Pentru celelalte facturi, societatea petenta a prezentat CMR-urile, în fotocopie, fără însă a fi semnate și stampilate de către beneficiar.

Din analiza dispozițiilor legale incidente cauzei rezultă că scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru o livrare intracomunitară de bunuri, nu devine aplicabilă decât atunci când dreptul de a dispune de bun ca un proprietar a fost transmis persoanei care îl achiziționează și când furnizorul dovedește că acest bun a fost expedit sau transportat în alt stat membru și că, în urma acestei expediții sau acestui transport, bunul a părăsit în mod fizic teritoriul statului membru de livrare.

Astfel faptul că societatea petenta invocă faptul că aceste facturi au fost încasate nu poate constitui o probă determinantă pentru scutirea de TVA aferenta livrărilor intracomunitare, în condițiile în care pentru aplicarea scutirii de TVA în cazul unei livrări intracomunitare, furnizorul trebuie să facă dovada nu doar că bunurile au părăsit teritoriul statului membru de livrare, ci și că acestea au ajuns în alt stat membru, dovada reprezentând-o scrisoarea de transport semnată și stampilată de către beneficiar.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele de inspecție fiscala au avut în vedere și punctul de vedere, din 14.09.2009, emis de către Direcția Generala de Coordonare si Inspecție Fiscala din cadrul ANAF, în care se precizează următoarele:

"..in cazul livrărilor intracomunitare de bunuri, rezulta cu claritate, conform prevederilor legale redate mai sus, ca documentul de transport reprezintă document obligatoriu in vederea justificării scutirilor de TVA si in oricare din situațiile in care transportul bunurilor la destinație nu poate fi dovedit cu un astfel de document, scutirea nu este aplicabila.

Facem precizarea ca prevederile legale invocate nu cuprind mențiuni privitoare la obligativitatea stampilării documentului de transport, ci condiționează justificarea scutirii cu drept de deducere de existenta documentului care atesta ca bunurile au fost transportate din România in alt stat membru, sarcina probei revenind in acest context persoanei impozabile care aplica scutirea de TVA."

În acest sens este și jurisprudența Curții Europene de Justiție, respectiv în cazul **C-409/04 Teleos** și alții versus Commisioners of Customs & Excise din Regatul Unit, din cuprinsul căreia rezultă că firma Teleos a vândut bunuri unei firme spaniole TT, Teleos fiind obligată să pună bunurile la dispoziția firmei TT într-un antrepozit din Regatul Unit, aceasta din urma fiind obligată să realizeze mai departe transportul în statul membru convenit. Deși la câteva zile de la vânzare, firma Teleos primea documentele de transport semnate și ștampilate, ulterior s-a dovedit ca mărfurile nu au părăsit teritoriul Regatului

Unit, fapt pentru care, autoritățile fiscale din Regatul Unit au aplicat TVA la vânzările care inițial au fost scutite.

Potrivit unei jurisprudențe constante, scutirea livrării intracomunitare a unui bun nu devine aplicabilă decât atunci când dreptul de a dispune de acest bun în calitate de proprietar a fost transmis persoanei care îl achiziționează și când vânzătorul dovedește că bunul respectiv a fost expedit sau transportat în alt stat membru și că, în urma acestei expediții sau a acestui transport, același bun a părăsit în mod fizic teritoriul statului membru de livrare (a se vedea Hotărârea Teleos și alții, citată anterior, punctul 42, Hotărârea din 27 septembrie 2007, Twoh International, **C-184/05**, Rep., p. I-7897, punctul 23, Hotărârea din 7 decembrie 2010, R., **C-285/09**, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 41, și Hotărârea din 16 decembrie 2010, Euro Tyre Holding, **C-430/09**, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 29).

În concluzie, singura posibilitate ca furnizorul să dovedească acest fapt este prezentarea unui document de transport semnat și stampilat de către beneficiar.

De altfel în ceea ce privește sarcina probei în cazul solicitării unei scutiri, C.E.J în cauza **C-184/05**, la pct. 26 a statuat că:

„26 În această privință, trebuie considerat, după cum arată în mod întemeiat Comisia Comunităților Europene, că principiul potrivit căruia **sarcina probei** privind dreptul la beneficiul unei derogări sau al unei scutiri fiscale **revine părții care a solicitat beneficiul unui astfel de drept**, se înscrie în limitele impuse de dreptul comunitar. În consecință, potrivit articolului 28c secțiunea A litera (a) primul paragraf din a șasea directivă, **revine furnizorului de bunuri să facă dovada îndeplinirii condițiilor de scutire menționate la punctul 23 din prezenta hotărâre.**”

Pe cale de consecință, în considerarea celor expuse mai sus rezultă că pentru suma de ... lei reprezentând TVA aferentă facturii nr. ../28.06.2010 emisă către X Sweden, în valoare de lei, pentru care societatea petentă a prezentat CMR-urile, semnate și șampilate de către beneficiar, îndeplinindu-și astfel sarcina probei, contestația urmează a fi admisă, iar pentru suma de lei reprezentând TVA colectată pentru livrări intracomunitare pentru care petenta nu a prezentat documente de transport care să facă dovada că dreptul de a dispune de acest bun în calitate de proprietar a fost transmis persoanei care îl achiziționează, respectiv că bunul a fost expedit sau transportat în alt stat membru și că, în urma acestei expediții sau a acestui transport, bunul a părăsit în mod fizic teritoriul statului membru de livrare, contestația urmează a fi respinsă.

2. Cu privire la suma de lei reprezentând TVA suplimentară calculată pentru facturarea liniei de producție R către X Coreea, se rețin următoarele:

În fapt, societatea petentă a emis a emis factura nr./15.11.2010 către X KOREEA, anexând acesteia documentul de transport „Bill of

lading" nr. .../09.12.2010, si certificatul de asigurare nr. .../09.12.2010. (anexa nr. 13 din raportul de inspectie fiscala).

În vederea justificării scutirii de TVA conform art. 143, alin.(1), lit. a) din Legea nr. 571/2003, petenta a prezentat declarația vamală de export, în fotocopie, având ștampila de confirmare din partea biroului francez din data de 17.01.2014, iar la datele privind expeditorul/exportatorul este înscrisă ca societate doar „X” având adresa în localitatea ..., Franța, SC X România SRL nefiind înscrisă nici ca exportator, nici ca expeditor.

În drept, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare:

„ART. 143

Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

(...)

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă."

Ordinul nr. 3.419 din 21 decembrie 2009 privind modificarea și completarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.222/2006:

“2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 2. - (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de furnizor sau de altă persoană în contul său. Prin persoană care expediază sau transportă bunuri în afara Comunității în contul furnizorului se înțelege orice persoană care face transportul. Scutirea se aplică numai în situația în care, potrivit prevederilor contractuale dintre furnizor și cumpărător, transportul bunurilor în afara Comunității este în sarcina furnizorului, care poate face transportul cu mijloace proprii sau poate apela la o altă persoană pentru efectuarea transportului.

(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se justifică de către exportator cu următoarele documente:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, sau, dacă transportul bunurilor nu presupune o tranzacție, documentele solicitate de autoritatea vamală pentru întocmirea declarației vamale de export;

b) unul dintre următoarele documente:

1. *declarația vamală de export, certificată de biroul vamal de ieșire din spațiul comunitar, și/sau, după caz, să fie certificat liberul de vamă acordat de autoritatea vamală; sau*

2. *documentul de însoțire la export (EAD), certificat de biroul vamal de ieșire din spațiul comunitar, și/sau, după caz, să fie certificat liberul de vamă acordat de autoritatea vamală; sau*

3. *confirmarea electronică a părăsirii teritoriului comunitar, transmisă de biroul vamal;*

c) *documente din care să rezulte că transportul este realizat de furnizor ori în numele său, cum sunt: documentul de transport, comanda de cumpărare, de vânzare sau contractul, documentele de asigurare.”*

Din dispozițiile legale precitate rezultă că beneficiază de scutirea de TVA livrarea de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității (export) de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, persoana impozabilă care realizează operațiunea de livrare (furnizorul) având obligația să dovedească că bunurile au părăsit teritoriul comunitar și să justifice scutirea cu documentele eliberate pe numele său de autoritățile vamale competente.

În speță, se retine ca SC X România SRL a vândut marfa (părți din linia de fabricație R) către clientul X Korea, fără să facă dovada ca bunurile livrate au fost, într-adevăr, expediate în afara Comunității, având în vedere ca în **declarația vamală de export** prezentată în data de 20.01.2014, în fotocopie, având ștampila de confirmare din partea biroului vamal francez din data de 17.01.2014, **SC X România SRL nu apare ca expeditor/exportator al bunurilor**, în această rubrică fiind înscrisă firma „X” cu adresa din localitatea, Franța, și, în consecință, livrarea nu poate beneficia de scutirea de TVA reglementată de art. 143 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

În contestația formulată SC X România SRL recunoaște toate elementele faptice constatate de organele de inspecție fiscală, dar susține că echipa de inspecție fiscală nu a folosit toate informațiile pentru stabilirea situației reale încalcând prevederile art. 7 din Codul de procedură fiscală.

Susținerile societății contestatoare sunt vădit pro-causa și nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei pentru motivele ce succed:

Astfel, orice scutire de TVA constituie o excepție de la regulile generale în materie de TVA și, în consecință, reglementările care instituie scutiri sunt de strictă interpretare și aplicare. Totodată, Curtea Europeană de Justiție a considerat ca întemeiat principiul potrivit căruia **sarcina probei privind dreptul la beneficiul unei derogari sau al unei scutiri fiscale revine părții care a solicitat beneficiul unui astfel de drept** și, în consecință, revine furnizorului de bunuri obligația să facă dovada îndeplinirii condițiilor de scutire (cazul C-184/05 Twoh, pct. 26). În acest sens, corelațiile pe care contestatoarea le invocă respectiv faptul că prețul înscris atât în factură, cât și în declarația de export este același: 70.000 euro și „mai mult, chiar în cuprinsul declarației de export, la pct. 44, cu referire la documentele atașate, se face trimitere la factura .../15.11.2010”, nu au nicio

relevanță întrucât documentele vamale care atestă exportul bunurilor sunt singurele care justifică în mod efectiv ieșirea bunurilor de pe teritoriul comunitar.

De altfel, deși petenta susține că documentul la care se face referire în căsuța 44 din declarația vamala de export este factura emisă de către SC X România SRL, nu poate fi luat în considerare în condițiile în care numărul înscris în declarația vamala este Z Y, ori factura are numărul Y.

În situația dată este nejustificată și pretenția contestatoarei ca organele fiscale romane să procedeze la determinarea stării de fapt fiscale conform art. 7 din Codul de procedură fiscală, aceasta ignorând faptul că sarcina probei privind dreptul la scutire îi revine în totalitate, conform jurisprudenței comunitare în materie.

Chiar dacă am raporta starea de fapt la principiul comunitar al proporționalității (în contestație petenta încercând să justifice faptul că SC X România SRL nu apare ca expeditor/exportator al bunurilor în cuprinsul declarației vamale de export prin diverse raționamente) care ar fi contrar respingerii scutirii doar pentru condiții de formă, se reține că principiul prevalenței substanței asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislația comunitară, *care se aplică în concordanță* cu celelalte principii recunoscute de legislația și jurisprudența comunitară, printre care **principiul neutralității taxei, principiul evitării dublei impunerii și principiul luptei împotriva fraudei, a evaziunii fiscale și a eventualelor abuzuri**. A lega dreptul de a aplica scutirea de TVA doar de substanța tranzacției, așa cum pretinde, în esență, contestatoarea, ar însemna, prin reducere la absurd, că persoanele impozabile pot aplica scutirea chiar în lipsa oricărui document justificativ, ceea ce ar conduce în final la lipsirea de orice efecte juridice a dispozițiilor legale la nivel național și comunitar referitoare la scutiri ca excepții, la facturare, la tinerea evidențelor necesare aplicării acestui tip de impozit și la depunerea declarațiilor la administrația fiscală, necesară facilitării urmării schimbului de bunuri și servicii la nivel comunitar și extracomunitar.

Totodată, din jurisprudența comunitară în materie, cauza C-271/06 Netto Supermarkt, reiese ca *modul în care furnizorul acționează cu bună-credință și cu luarea tuturor măsurilor rezonabile care pot fi solicitate unui comerciant diligent reprezintă un element important în aprecierea tratamentului fiscal aplicabil unor operațiuni ce implică acordarea de scutiri sau alte facilități*; or, proba scutirii pentru livrările de marfă destinat părăsirii teritoriului comunitar nu apare ca fiind nici excesiva, nici disproporționată în raport cu practicile comerciale obișnuite.

Pe cale de consecință, față de cele anterior reținute, solicitarea SC X România SRL de aplicare a scutirii de taxă pentru livrarea de marfă din anul 2010 către clientul X Coreea este nejustificată prin prisma documentației necesare acordării scutirii, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată pentru TVA colectată aferentă acestei livrări, în sumă de ... lei.

3. Cu privire la suma de lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar pentru unele componente ale liniilor de producție I, R și N, se rețin următoarele:

În fapt, petenta în perioada supusă verificării, cu ocazia închiderii fabricii de producție cabluri de la Chișineu - Criș, a radiat din gestiunea sa, trei linii de producție, respectiv linia R, linia N și linia I.

Aceste linii de producție au fost scoase din gestiune fie prin vânzare, fie prin trimiterea lor, fără întocmirea de facturi, doar cu documente de transport, la sediul unei societăți afiliate din Franța, respectiv la X Franța din J. Unele din echipamentele care au alcătuit liniile de producție au fost vândute direct din România, altele au fost vândute după ce au ajuns la locația din J, iar altele au rămas nevalorificate până la data încheierii inspecției, însă la data inspecției fiscale nu mai erau înregistrate în evidența contabilă și în gestiunea SC X România SRL.

Echipamentele nevândute din cele trei linii de fabricație au fost transferate la locația din J – Franța, fiind în același timp, scăzute din gestiunea SC X România SRL.

În drept, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 128

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(...)

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția nontransferurilor prevăzute la alin.

(12).

ART. 143

(...)

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru (...)”

Conform prevederilor pct. 16 din HG 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, în aplicarea art.128, alin.(10) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare:

„(16) În sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condițiile și regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operațiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru, acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal și pe cale de consecință, aceeași persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va

declara și achiziția intracomunitară asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun imobil în respectivul stat membru de către persoana impozabilă, precum și alte operațiuni care inițial au constituit nontransferuri, dar ulterior au devenit transferuri.”

Ordinul nr. 2.222 din 22 decembrie 2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 10

(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

Din documentele existente la dosarul cauzei, a rezultat următoarea stare de fapt în ceea ce privește cele trei linii de fabricație: cu toate că au rămas echipamente nevândute din fiecare linie, fiind transferate la locația din Jeumont – Franța, în același timp, au fost scăzute din gestiunea SC X România SRL, astfel încât la data efectuării inspecției petenta nu mai avea calitatea de proprietar al acestora, realizându-se în fapt, în cursul perioadei verificate, un transfer de proprietate fără întocmirea vreunei facturi.

În contestația formulată petenta prezintă o altă stare de fapt considerând că „În toate cele 3 cazuri, organul de inspecție a apreciat că «în fapt, aceasta reprezintă o punere la dispoziție cu titlu gratuit»” arătând că „deoarece nu putem face dovada unui fapt negativ, ca bunurile nu au fost utilizate în Franța, consideram ca, în acord cu regimul general al probelor, revine organului de inspecție fiscală să nu se rezume la simple aprecieri subiective (...) ci să probeze starea de fapt fiscală acoperită de dispozițiile invocate ale art.128, alin.4, lit. b) Cod fiscal, și anume că bunurile au fost puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit” (în speță X Franța J).”

Aceste afirmații nu pot fi acceptate în soluționarea favorabilă a cauzei în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au făcut aplicațiunea art.128,

alin. (4), lit. b) din Codul fiscal (fapt precizat și la pag. 29 din Raportul de inspecție fiscală, capitolul VI „Discuția finală cu contribuabilul”), ci au încadrat operațiunea de expediere a echipamentelor la art.128, alin.(1) și alin. (10) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, în funcție de starea de fapt fiscală constatată, și anume, că în fapt a avut loc o scoatere din gestiune a unor linii de producție și expedierea lor în Franța, fiind asimilată unei livrări intracomunitare.

În contestația formulată petenta a precizat că „Bunurile există fizic la depozitul de la J și în dovedirea acestei afirmații subscrișă va prezenta documentele justificative.”, cu adresa FN, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr./02.04.2014, a depus în probațiune un proces verbal de custodie încheiat în anul 2014, ulterior încheierii inspecției fiscale, care nu poartă ștampila firmei din Franța, care în opinia petentei, face dovada că „depozitarea în Franța a unei părți, rămase nevândute, din echipamentele trimise spre depozitare și vânzare în anul 2010, în urma închiderii fabricilor de la Chișineu Criș, conform deciziei nr./22.12.2009 emisă de către departamentul de Corporate Industrial Management al grupului X.”, anexând totodată și fotografiile făcute cu ocazia inventarierii din ianuarie 2014; concluzia SC X Romania SRL este că „prin aceste probe demonstrez că încadrarea legală a situației de fapt a acestor utilaje, ca fiind puse la dispoziție cu titlu gratuit nu corespunde realității, și ca atare nu se justifică colectarea de TVA asupra valorii rămase neamortizate.”

Sușinerile petentei și documentele depuse în probațiune nu sunt de natură de a modifica starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală, pentru motivele mai jos expuse:

Procesul verbal de custodie dintre SC X România SRL, în calitate de deponent și X France SAS, în calitate de depozitar a fost întocmit în data de 28.02.2014, în condițiile în care ieșirea din gestiune a echipamentelor a avut loc în anul 2010, după 4 ani de la momentul trimiterii lor în Franța, încalcându-se astfel în mod flagrant principiul general de drept *tempus regit actum*.

Argumentul principal pentru care acest proces verbal nu poate fi luat în considerare îl reprezintă faptul că nu a fost emis în momentul transmiterii bunurilor în custodie, bunuri care rămân proprietatea petentei care trimite bunurile în custodie, ele trebuind să se regăsească în evidența contabilă a acesteia, într-un cont de stocuri, cum ar fi contul 357 „Bunuri aflate în custodie la terți”, contul 354 "Produse aflate la terți", sau un cont analitic al contului 213 "Instalații tehnice, mijloace de transport, animale și plantații". Conform evidenței contabile prezentate de SC X România SRL aferente perioadei verificate, petenta nu a înregistrat operațiunea în asemenea conturi, echipamentele respective fiind scoase definitiv din patrimoniul SC X România SRL. Scoaterea echipamentelor din gestiune și trimiterea acestora în Franța, a avut loc în anul 2010, cu ocazia închiderii activității de producție a SC X România SRL.

Referitor la pozele anexate „Precizării la contestație” înregistrate la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr./02.04.2014, conform art. 213 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, republicat, s-a constatat că acestea nu

îndeplinesc calitatea de mijloc de probă care să răstoarne afirmațiile organelor de inspecție fiscală, în considerarea următoarelor aspecte:

- printre pozele depuse se găsesc poze în care apar doar simple numere – „PALET NO. 101”, „PALET NO. 47”, „PALET NO. 62”, „PALET N. 101” etc., poze în care în afara acestor numere nu se distinge niciun alt amănunt care să indice că ar fi vorba despre un echipament ambalat;

- deși petenta susține că aceste echipamente nu au fost dezambalate, totuși prezintă poze în care se regăsesc niște imagini ale unor echipamente, ceea ce este de natură să contrazică afirmațiile acesteia că echipamentele nu au fost extrase din ambalaj;

- comparând pozele depuse s-a constatat ca, primele 3 pagini din anexa nr. 5, reprezentând, conform afirmației petentei, poze cu paleții pentru echipamentele liniei I, sunt identice cu primele 3 pagini din anexa nr. 2, care aparțin liniei R;

- totodată sunt prezentate poze cu numere, care nu au legătura cu listele de ambalare (packing list) aferente echipamentelor în cauza, cum sunt pozele cu numerele 65, 48, 70, 71, 67, 69.

În concluzie, aceste fotografii depuse de petentă în motivarea contestației, ulterior formulării acesteia, în care apar doar numere sau imagini ale unor echipamente, nu pot face proba locului unde se găsesc aceste echipamente și nici a faptului că este vorba despre echipamentele radiate de petentă din gestiunea sa în anul 2010 și nici ceea ce s-a întâmplat cu echipamentele din momentul scoaterii din gestiune în anul 2010 și până în prezent.

Referitor la reiterarea petentei a faptului că organele de inspecție fiscală au considerat ca bunurile respective au fost puse la dispoziție cu titlu gratuit, învederăm că atât în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR/21.01.2014, cât și în Decizia de impunere nr. F-AR/21.01.2014, încadrarea operațiunii respective de către organele de inspecție fiscală nu s-a efectuat în baza art. 128, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, cum eronat afirmă petenta, ci a fost considerată o livrare intracomunitară, cu documente de transport, pentru care însă societatea nu beneficiază de scutirea de TVA, întrucât nu a prezentat o factură prin care să justifice scutirea de TVA.

Învederăm faptul că organele de inspecție fiscală au calculat TVA pe bază de estimări, așa cum rezultă din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală. Cu ocazia formulării contestației petenta a recalculat TVA, în baza documentelor de proveniență a echipamentelor, care atestă valoarea acestora, respectiv:

- pentru echipamentul take-up, al liniei R, a anexat factura nr./28.07.2006, având o valoare de EUR;

- pentru echipamentul take-up, al liniei I, a anexat factura nr./12.02.2007, având o valoare de EUR;

- pentru echipamentul take-up, al liniei N, a anexat declarația vamala de import a unei mașini de fabricat cabluri electrice auto, model complet echipata, având o valoare de EUR și corespondența avută cu furnizorul din

Italia al liniei, din care rezulta ca valoarea unui echipament take-up era de aprox. EUR.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în considerarea dispozițiilor art. 213 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, republicat, organele de inspecție fiscală au fost de acord cu modul de calcul a TVA aferentă liniilor de producție, prezentat de societate în anexa nr. 19, astfel că TVA colectata suplimentar aferenta echipamentelor nevândute în sumă de lei, a fost recalculată după cum urmează:

- pentru echipamentul take-up, al liniei R, suma de lei, fata de suma de lei calculata de organele de inspecție fiscală;

- pentru echipamentul take-up al liniei I, suma de lei fata de suma de lei calculata de organele de inspecție fiscală;

- pentru echipamentul take-up, al liniei N, suma de lei fata de suma de lei calculata de organele de inspecție fiscală.

Pe cale de consecință pentru acest capăt de cerere contestația va fi admisă pentru suma de ... lei (... lei - lei) și respinsă ca neîntemeiată pentru suma de lei.

4. Cu privire la suma de lei reprezentând TVA aferentă facturilor întocmite de SC G SRL, se rețin următoarele:

În fapt, societatea petentă și-a exercitat dreptul de deducere a TVA pentru suma de lei, aferente unor facturi emise de SC G SRL, astfel:

- factura nr. .../30.09.2011 în valoare totală de ... lei din care TVA în sumă de lei, reprezentând contravaloare studiu de piață referitor la industria minieră din Bulgaria;

- factura nr. .../12.10.2011 în valoare totală de ... lei din care TVA în sumă de lei, reprezentând contravaloare studiu de piață referitor la industria petrolieră, respectiv la industria de material rulant din Bulgaria.

În drept, Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 145

(...)

(2) *Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:*

a) operațiuni taxabile;”

În condițiile în care petenta se prevalează de dispozițiile dreptului comunitar referitor la normele legale incidente taxei pe valoarea adăugată, subliniem faptul că pentru a beneficia de dreptul de deducere al TVA atât legiuitorul național, cât și cel european, în condițiile armonizării legislațiilor fiscale, impun ca și regulă obligatorie, acordarea dreptului de deducere pentru

cheltuielile care sunt legate strict de activitatea desfășurată (art. 168 din Directiva 2006/112/CE), respectiv art. 145 Cod fiscal.

Din jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene rezultă că dreptul de deducere a TVA constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA-ului instituit prin legislația Uniunii, dar doar în situația în care se constată respectată regula achiziționării bunurilor în folosul operațiunilor taxabile, regulă care în acest caz nu a fost îndeplinită, pentru motivele mai jos expuse:

- în justificarea serviciului achiziționat, SC X România SRL a prezentat în limba engleză, rapoarte intitulate „Studii de piață referitoare la industria petroliera, industria de material rulant și industria miniera din Bulgaria”, conținând în fapt texte preluate de pe pagini de internet, cu precizarea sursei;

- serviciile achiziționate de societatea petentă nu s-au concretizat în încheierea de contracte cu clienți noi;

- aceste cheltuieli cu serviciile nu au fost refacturate societăților afiliate din grupul de firme X, ca majoritatea cheltuielilor efectuate de SC X România SRL și nu au adus niciun beneficiu economic societății;

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei a rezultat că SC X România SRL desfășoară activitate doar prin Biroul de vânzări situat în București, constând în activitate de marketing, comercializare a produselor fabricate de societățile afiliate, fiind destinate pieței din Europa de est și sud est. Astfel cheltuielile generate de achiziționarea acestor servicii nu pot fi alocate către SC X România SRL, a cărei activitate de producție a fost închisă, societatea vânzând în mare parte activele folosite în procesul de producție. Așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei aceste cheltuieli ar fi trebuit refacturate societăților afiliate, așa cum s-a procedat cu majoritatea cheltuielilor. Onorarea eventualelor comenzi de fabricare a cablurilor din industria minieră, feroviară sau a materialului rulant, obținute de la clienții din Bulgaria, ar fi putut fi făcute doar de către firmele din grupul X, întrucât societatea petentă nu mai desfășoară activitate de producție, ceea ce implică și alocarea acestor cheltuieli către societățile afiliate.

Având în vedere cele expuse mai sus, rezultă că organele de control în mod corect au stabilit TVA pentru care nu se acordă drept de deducere în sumă de lei, reprezentând TVA aferent serviciilor facturate de SC G SRL București, fapt pentru care, pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi respinsă.

5. Cu privire la suma de lei, reprezentând TVA colectată suplimentar pentru anumite servicii refacturate de către SC X ROMÂNIA SRL unor societăți din cadrul grupului, se rețin următoarele:

În fapt, în perioada 01.01.2010-31.10.2011 petenta a realizat venituri din comerțul cu bunuri, precum și din prestări de servicii intracomunitare, constând în refacturarea aproape în totalitate a cheltuielilor generate de activitatea pe care SC X România SRL o desfășoară, majoritatea cheltuielilor fiind generate de activitatea pe care o desfășoară personalul de la punctul de lucru din București, doar la București existând personal salariat.

În drept, Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„Locul prestării de servicii

ART. 133

(...)

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

(...)

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier;

(...)

c) locul prestării efective, în cazul serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv serviciile prestate de organizatorii acestor activități;

d) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant și catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității;”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea petenta nu mai desfășoară activitate de producție, ci de marketing și de promovare a produselor grupului X în zona de sud-est a Europei, motiv pentru care se și refacturează cea mai mare parte a cheltuielilor, deoarece acestea nu pot fi alocate doar către SC X ROMÂNIA SRL, fiind cheltuieli ce se generează și în scopul obținerii de venituri și de către celelalte societăți din cadrul grupului X. Chiar și în privința activității de comercializare a bunurilor, societatea nu dispune de depozite, marfa fiind livrată în urma comenzilor, de la furnizor direct la client.

Afirmațiile petentei conform cărora „Cheltuielile refacturate (training, cazare, restaurant etc.) reprezintă o parte componentă a unui pachet de servicii pe care subscria le prestează societăților din grup, și anume servicii de administrare a personalului acestor societăți din România.” nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației aceste cheltuieli nefiind cheltuieli de administrare a personalului societăților din grup, cum greșit susține petenta, la SC X România SRL nedeșfășurând activitate nicio persoana nerezidentă. Acestea sunt cheltuieli generate de activitatea desfășurată de personalul SC X România SRL, respectiv cheltuieli cu salariile, cu contribuțiile salariale la bugetul de stat (CAS, impozit, CASS), chiria aferentă spațiului închiriat pentru punctul de lucru de la București și pentru sediul social din Chișineu Criș, cheltuieli cu utilitățile, cheltuieli de cazare, restaurant, diurna, cu ocazia deplasării personalului pentru

prospectarea pieței, cheltuieli cu dobânzile la ratele de leasing, cheltuieli de transport, cheltuieli cu simpozioane organizate pentru instruirea personalului, etc.

Valoarea acestor servicii are o pondere semnificativă în totalul veniturilor. Astfel, în anul 2010, valoarea veniturilor la intern facturate cu TVA, este în sumă de lei, conform declarației 394 depusa pe sem. I și II 2010, acestea fiind veniturile obținute din activitatea desfășurată de personalul de la București, în timp ce valoarea prestărilor de servicii intracomunitare facturate către persoanele afiliate (reprezentând refacturări de cheltuieli) este mai mare, fiind în sumă de ... lei. În anul 2011 valoarea veniturilor facturate cu TVA, obținute din activitatea desfășurată de personalul de la București este în suma de ... lei, față de suma de ... lei, valoarea prestărilor de servicii intracomunitare facturate către persoanele afiliate (reprezentând refacturări de cheltuieli). Analizând doar din punct de vedere al cuantumului cheltuielilor refacturate, se poate observa că nu este vorba în niciun caz despre cheltuieli accesorii unui serviciu principal, ci reprezintă cheltuieli aferente chiar activității principale a SC X România SRL.

Aceste cheltuieli nu pot fi încadrate cu titlu generic drept cheltuieli de administrare, ci trebuie analizată în parte, natura fiecărei cheltuieli, întrucât Codul fiscal stabilește în regim derogator servicii pentru care locul prestării serviciilor nu este cel care este stabilit prin regula generală, ceea ce presupune în fapt a stabili dacă operațiunea este impozabilă sau nu în România.

Astfel, ca regulă generală, locul prestării serviciilor este locul unde persoana care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice, cu condiția ca beneficiarul să fie o persoană impozabilă, așa cum se prevede la art.133 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu pct. 13 (9) din HG nr. 44/2004 cu completările și modificările ulterioare *„In cazul serviciilor pentru care se aplica prevederile art. 133 alin.(2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix, aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate. Se considera că această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice, sau, după caz, a unui sediu fix, din Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, (...)”*

Codurile valabile de înregistrare în scopuri de TVA au fost confirmate de către A.J.F.P. Arad, Compartimentul Informații Fiscale, conform constatărilor organelor de inspecție fiscală.

În contextul celor prezentate mai sus, o parte din aceste prestări de servicii către o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în Comunitatea Europeană, constituie o operațiune pentru care locul prestării este în statul membru unde beneficiarul are sediul activității economice, respectiv în statul care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că pentru o parte din serviciile prestate de S.C. X România S.R.L. și refacturate către persoanele afiliate din Uniunea Europeană, sunt îndeplinite condițiile enumerate mai sus, astfel ca acestea sunt neimpozabile în România și în consecință nu s-a aplicat TVA. În acest caz, beneficiarul serviciului, respectiv persoana din Comunitatea Europeană este cea care va achita TVA, prin mecanismul taxării inverse.

Totuși, prin excepție de la prevederile art. 133, alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, pentru anumite servicii refacturate de SC X România SRL, cum ar fi chiria pentru imobilul situat în București (punctul de lucru), serviciile legate de organizarea training-urilor, servicii de cazare, restaurant, locul prestării serviciilor este considerat a fi cel reglementat la art.133, alin.(4), lit. a), c), d). din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, mai sus citate.

Deoarece, în contextul prevederilor legale incidente, prestările de servicii constând în închirierea unui imobil, cazare, restaurant, organizări de training-uri au locul prestării în România, ele reprezintă operațiuni impozabile în România, astfel încât organele de inspecție fiscală în mod corect au calculat TVA colectată suplimentar în sumă de lei aferentă unor servicii refacturate, fapt pentru care, pentru acest capăt de cerere contestația va fi respinsă ca neîntemeiată.

Sintetizând cele arătate în considerentele prezentei decizii, la punctele 1 – 5, referitor la suma contestată în cuantum de ... lei, se va:

- **admite** contestația pentru suma de lei, din care:
 - ... lei - TVA aferentă livrărilor intracomunitare pentru care societatea a prezentat CMR - uri ștampilate și semnate;
 - ... lei - TVA aferentă echipamentelor de producție.
- **respinge** contestația pentru suma de ... lei, din care:
 - ... lei - TVA aferentă livrărilor intracomunitare pentru care societatea nu a prezentat CMR - uri ștampilate și semnate;
 - lei - TVA aferentă exportului liniei de producție R în Coreea;
 - ... lei - TVA aferenta echipamentelor tehnologice ale liniilor de producție I, R și N;
 - lei – TVA aferenta serviciilor furnizate de G SRL
 - lei - TVA aferentă serviciilor refacturate.

Cu privire la sumele stabilite cu titlu de obligații fiscale accesorii (majorări de întârziere și penalități de întârziere), aferente sumelor contestate, se rețin următoarele:

În contestația formulată petenta nu a individualizat, în parte, pentru fiecare obligație fiscală principală contestată, majorările de întârziere și penalități de întârziere aferente.

Accesoriile pentru debitele stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală, așa cum au fost prezentate în Decizia de impunere nr. F-AR/21.01.2014 și în raportul de inspecție fiscală nr. F-AR/21.01.2014 sunt

în sumă totală de ... lei, din care ... lei, majorări de întârziere și ... penalități de întârziere.

Așa cum rezultă din referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .../17.03.2014 emis de Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 3, organele de inspecție fiscală au individualizat accesoriile pentru debitele contestate, în sumă totală de ... lei, din care ... lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere, în conformitate cu dispozițiile art. 32 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 32

Competența generală

(1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.(...) ”, după cum urmează:

- pentru debitul contestat în suma de lei, reprezentând TVA pentru livrări intracomunitare fără CMR - uri stampilate și semnate, majorările de întârziere sunt în sumă de lei, iar penalitățile de întârziere sunt în suma de ... lei (anexa nr. 1 din referat);

- pentru debitul contestat în sumă de ... lei, reprezentând TVA pentru exportul către X Coreea, majorările de întârziere sunt în suma de ... lei, iar penalitățile de întârziere sunt în suma de ... lei (anexa nr.2 din referat);

- pentru debitul contestat în suma de lei, reprezentând TVA pentru echipamentele de producție, majorările de întârziere sunt în sumă de ... lei, iar penalitățile de întârziere sunt în sumă de lei (anexa nr.3 din referat);

- pentru debitul contestat în suma de ... lei, reprezentând TVA aferent serviciilor facturate de G SRL, majorările de întârziere sunt în sumă de lei, iar penalitățile de întârziere sunt în sumă de ... lei (anexa nr.4 din referat);

- pentru debitul contestat în suma de ... lei, reprezentând TVA aferent unor servicii refacturate, majorările de întârziere sunt în sumă de ... lei, iar penalitățile de întârziere sunt în sumă de lei (anexa nr.5 din referat);

Ca urmare a admiterii parțiale a contestației pentru debitul în suma de ... lei reprezentând TVA pentru care societatea a prezentat CMR - uri semnate și stampilate (capătul de cerere nr. II.1 din contestație), respectiv a debitului în suma de lei reprezentând TVA pentru echipamentele de producție (capătul de cerere nr.II.3 din contestație), organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere aferente acestor sume admise la contestație, rezultând:

- majorări de întârziere pentru TVA în suma de ... lei acceptat la contestație aferentă CMR - urilor, sunt în suma de .. lei, iar penalitățile de întârziere sunt în sumă de ... lei;

- majorările de întârziere pentru TVA în sumă de lei aferentă echipamentelor de producție acceptat la contestație sunt în sumă de ... lei, iar penalitățile de întârziere sunt în sumă de lei.

Totodată pentru sumele reprezentând debite principale pentru care contestația urmează a fi respinsă, în sumă totală de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente acestor sume, rezultând:

- lei - majorări de întârziere pentru TVA aferentă livrărilor intracomunitare pentru care societatea nu a prezentat CMR - uri ștampilate și semnate;
- lei - majorări de întârziere pentru TVA aferent exportului liniei de producție R în Coreea;
- lei - majorări de întârziere pentru TVA aferentă echipamentelor tehnologice ale liniilor de producție I, R și N;
- lei majorări de întârziere pentru TVA aferentă serviciilor facturate de G SRL;
- lei - majorări de întârziere pentru TVA aferentă serviciilor refacturate;
- ... lei - penalități de întârziere pentru TVA aferentă livrărilor intracomunitare pentru care societatea nu a prezentat CMR - uri ștampilate și semnate;
- ... lei - penalități de întârziere pentru TVA aferentă exportului liniei de producție R în Coreea;
- lei - penalități de întârziere pentru TVA aferentă echipamentelor tehnologice ale liniilor de producție I, R și N;
- lei - penalități de întârziere pentru TVA aferentă serviciilor facturate de G SRL;
- lei - penalități de întârziere pentru TVA aferentă serviciilor refacturate.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. art. 128, art. 133, art. 143, art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 10 alin. (1) din Ordinul nr. 2.222 din 22 decembrie 2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările, Ordinul nr. 3.419 din 21 decembrie 2009 privind modificarea și completarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 16 din HG 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, în aplicarea art.128, alin.(10) din Legea nr.571/2003, art. 32, art. 213, art. 216 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, a principiului general de drept *accessorium sequitur principalem*, în baza referatului nr. _____, se

D E C I D E

- admiterea parțială a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr./21.01.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Administrația Județeană a Finanțelor

Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma totală de ... lei reprezentând:

- ... lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- ... lei – majorări de întârziere aferente;
- lei – penalități de întârziere aferente.

- respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr./21.01.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma totală de ... lei reprezentând:

- ... lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- ... lei – majorări de întârziere aferente;
- ... lei – penalități de întârziere aferente.

- prezenta decizie se comunică la:

- S.C. X România S.R.L
- AJFP Arad

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.